

Violence in South African adolescents

Citation for published version (APA):

Sui, X. (2020). *Violence in South African adolescents: a road to recovery*. Maastricht University. <https://doi.org/10.26481/dis.20201124xs>

Document status and date:

Published: 01/01/2020

DOI:

[10.26481/dis.20201124xs](https://doi.org/10.26481/dis.20201124xs)

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Summary

Samenvatting

Violence in South African adolescents: a road to recovery

Summary

South Africa has one of the highest prevalence of violence and crime in the world. Adolescents disproportionately suffer the consequences of violence and some are involved in violence perpetration, contributing to the vicious cycle of violence. In light of the sheer size of the adolescent population in the country and the huge potential they have to drive the country's future economy and development, it is crucial to ensure adolescents are empowered and supported and can grow up safely in their developmental contexts, to acquire the essential skills and competencies to be thriving individuals. This thesis investigated violence in South Africa adolescents, by understanding 1) the correlates associated with victimisation and perpetration; 2) the developmental consequences of violence victimisation; and 3) the factors that positively enhance resilience in South African adolescents. Six empirical studies made up this thesis and the major recommendations are summarised below.

Chapter 2 was a quantitative study to examine the associations of sociodemographic correlates with four distinct violence typologies, namely, 1) non-involvement in both victimisation and perpetration, 2) victims only, 3) perpetrators only, and 4) victim-perpetrators, in three combined nationally representative samples of South African adolescents of the survey years of 2002, 2008, and 2011. In addition, the trends in the prevalence of the four violence typologies over the three survey years were examined. The results suggest that the majority of adolescents had experienced victimisation, perpetration, or both. Adolescents who did not have an absent mother at home were more likely to be non-involved in any victimisation and perpetration.

To further understand the factors associated with victimisation and perpetration, Chapter 3 zoomed in to focus on a sample of adolescents from communities in Cape Town, where violence and crime are highly prevalent. This study examined the associations of a range of protective factors with adolescents' experiences of violence victimisation (indirect victimisation, crime-related victimisation, peer/sibling victimisation), and violence perpetration (peer/sibling violence perpetration, delinquent behaviours). The results showed that all adolescents reported to have experienced at least one incident of victimisation. The vast majority (90%) perpetrated at least one incident of violence. Both internal and external protective factors can help combat the experiences of victimisation and perpetration. Self-confidence, social skills, anger management, and emotional insight were associated with less victimisation experiences. Anger management, instrumental coping of sadness and anger, empathy, and emotional insight was associated with less perpetration behaviours. Family-, peer, school, and community connectedness were associated with less victimisation

experiences. In particular, school connectedness and perceived usefulness of Life Orientation in school were associated with less perpetration experiences.

In the next two chapters, the psychological and behavioral impact of violence exposure were examined. Chapter 4 examined the psychological impact of different types of violence victimisation across major developmental contexts, namely, indirect home-, indirect school-, indirect community-, direct community, and indirect political victimisation in a representative sample of South African adolescents in the Western Cape Province. Both differential (individual types) and cumulative effects of victimisation (poly-victimisation) were investigated. The results showed that indirect community victimisation was associated with perceived stress whereas direct community victimisation was associated with anxiety, depression, hopelessness, and suicide ideation. Indirect political victimisation was associated with anxiety and hopelessness. Poly-victimisation was high in the sample and was associated with anxiety, depression, perceived stress, and suicide ideation.

Chapter 5 examined the association between violence exposure across major developmental contexts and a composite measure of health risk behaviours in a representative sample of South African adolescents in the Western Cape Province, and the moderating role of emotion dysregulation in this association. The role of gender was examined to understand the associations for boys and girls separately. The results showed that boys reported more risk behaviours than girls. Direct community victimisation was associated with boys' risk behaviours. Indirect school victimisation and direct community victimisation were associated with girls' risk behaviours. Girls reported higher emotion dysregulation than boys. Only for girls, emotion dysregulation moderated the associations of indirect home victimisation and direct community victimisation with risk behaviours.

After examining the negative impact of violence on adolescents' development, the next two chapters utilised a qualitative approach to enhance the understanding of the factors that positively influence resilience in South African adolescents in a context of high violence exposure. Chapter 6 explored the developmental assets across different layers in the ecological system that promote positive psychological and behavioural functioning in a group of South African adolescents exposed to violence. Adolescents discussed both internal and external developmental assets that helped them adaptively cope with violence exposure. The internal assets identified in the study entail personal competencies and skills, including commitment to learning, positive values, positive identity, social competencies, and emotional insight. The external assets were boundaries and expectations, constructive use of time, and social support from adolescents' external environment, such as peers, family, school, and community.

Chapter 7 is a continuation of Chapter 6, and explored the protective factors that promote resilience in adolescents exposed to violence from the key stakeholders in adolescents' lives, i.e., school staff and parents/caregivers. The stakeholders discussed the strategies they used to promote positive psychological and behavioural functioning in their children/school learners. They also shared the challenges and barriers that compromised the process to enhance positive development in these adolescents. The findings showed that boundaries and expectations, social support, education and skills building, and constructive use of time can help adolescents attain positive developmental outcomes. Challenges and barriers encountered by the stakeholders included dysfunctional home, lack of parenting/support skills, negligence of teachers, ineffective school-parent relationship, stigmatisation of violent learners, and the socio-cultural norm of violence.

This dissertation concludes with practical implications from its findings. The recommendations include:

- 1) A transformation of the South African education system is needed to support both the academic and personal development of adolescents, as violence is a reality they often live with.
- 2) Life Orientation in schools that provides education and skills training with regards to violence prevention offers an opportunity to reduce the risk of adolescents engaging in violent behaviours.
- 3) Promoting safety in the community and connectedness among the neighbours are needed to keep adolescents safe from violence victimisation and encourage positive psychosocial functioning.
- 4) Family connectedness by means of strengthened support, supervision, and monitoring of adolescents are key to protect adolescents from violence and ensure positive development. Extended family members may be involved to extend the family support for the adolescents living in single parent households.
- 5) More focus should be put on the investment in the development of targeted youth programmes, as it is currently scarce, fragmented, with lack of data for monitoring and evaluation. The results of the dissertation may be used to inform educational and policy interventions to reduce the risk of victimisation and perpetration experiences in adolescents and promote positive developmental outcomes.

- 6) Schools may be the prime site for youth programmes and provide skills training to enhance adolescents' self-confidence, empathy, social skills, emotion competencies, and help them establish positive interpersonal relationships with significant others across major developmental contexts to reduce the risk for victimisation and perpetration, and enhance positive developmental outcomes in the face of violence exposure.
- 7) Skills training for parents/caregivers and teachers (e.g., effective parenting, counselling skills) is needed so they acquire the necessary competencies to protect and support adolescents in a violence-prone environment.

Geweld bij Zuid-Afrikaanse adolescenten: een weg naar herstel

Samenvatting

Zuid-Afrika heeft een van de hoogste prevalenties van geweld en misdaad ter wereld. Adolescenten lijden onevenredig zwaar onder de gevolgen van geweld en sommigen zijn betrokken bij geweldpleging, wat bijdraagt aan de vicieuze cirkel van geweld. In het licht van de enorme omvang van de adolescentenpopulatie in het land en het enorme potentieel dat ze hebben om de toekomstige economie en ontwikkeling van het land te stimuleren, is het cruciaal om ervoor te zorgen dat adolescenten mondiger worden en ondersteund worden, en veilig kunnen opgroeien in hun ontwikkelingscontext, en om de essentiële vaardigheden en competenties te verwerven, om uiteindelijk op te bloeien als individu. Dit proefschrift onderzoekt geweld in Zuid-Afrikaanse adolescenten, door inzicht te krijgen in 1) de correlaties die samenhangen met victimisatie en plegen van geweld; 2) de gevolgen voor de ontwikkeling van de jongeren als gevolg van het slachtoffer te zijn van geweld; en 3) de factoren die de veerkracht van Zuid-Afrikaanse adolescenten positief vergroten. Zes empirische studies vormen samen dit proefschrift en de belangrijkste aanbevelingen worden hieronder samengevat.

Hoofdstuk 2 was een kwantitatieve studie gericht op het onderzoeken van de associaties van socio-demografische variabelen met vier verschillende geweldtypologieën, namelijk 1) niet-betrokkenheid bij zowel slachtofferschap als plegen, 2) alleen slachtoffers, 3) alleen daders, en 4) slachtoffer-daders. Hiervoor zijn drie gecombineerde landelijk representatieve steekproeven van Zuid-Afrikaanse adolescenten uit de onderzoeksjaren 2002, 2008 en 2011 gebruikt. Daarnaast werden de trends in de prevalentie van de vier geweldtypologieën over deze drie jaren onderzocht. De resultaten suggereren dat de meerderheid van de jongeren ervaring had met slachtofferschap, plegen van geweld, of beide. Adolescenten die thuis een moeder hadden, waren vaker niet betrokken bij geweld (slachtofferschap en plegen).

Om verder inzicht in de factoren te krijgen die samenhangen met victimisatie en daderschap, werd in hoofdstuk 3 ingezoomd op een steekproef van adolescenten uit de gemeenschappen in Cape Town, waar geweld en criminaliteit een hoge prevalentie hebben. Deze studie onderzocht de associaties van een reeks beschermende factoren met de ervaringen van adolescenten met slachtoffer zijn van geweld en plegen van geweld. De resultaten toonden aan dat alle adolescenten aangaven minstens één incident van slachtofferschap te hebben meegemaakt. De overgrote meerderheid (90%) pleegde minstens één geweldsincident. Zowel interne en externe beschermende factoren kunnen helpen bij de bestrijding van de gevolgen van geweld, zowel als slachtoffer en als dader: Zelfvertrouwen,

sociale vaardigheden, woedebeheersing en emotioneel inzicht werden geassocieerd met minder slachtoffer ervaringen. Woedebeheersing, instrumenteel omgaan met verdriet en woede, empathie en emotioneel inzicht werd geassocieerd met minder daderschap. Verder werd verbondenheid met familieleden, leeftijdsgenoten, op school en in de gemeenschap geassocieerd met minder slachtofferschap ervaringen. Met name schoolverbondenheid en het waargenomen nut van lessen levensoriëntatie op school vertoonden in deze studie een samenhang met minder geweldpleging.

In de volgende twee hoofdstukken van dit proefschrift (hoofdstuk 4 en 5) werden de psychologische en gedragsmatige gevolgen van blootstelling aan geweld onderzocht. Hoofdstuk 4 onderzocht de psychologische impact van verschillende soorten slachtofferschap van geweld onder een representatieve steekproef van Zuid-Afrikaanse adolescenten uit de West-Kaap provincie. We richtten ons op belangrijke ontwikkelingscontexten, namelijk indirecte blootstelling thuis, op school, en in de gemeenschap; directe blootstelling in de gemeenschap, en indirecte (multi-generatie) blootstelling aan politiek geweld. Zowel differentiële als cumulatieve effecten (poly-slachtofferschap) van blootstelling aan geweld en slachtofferschap werden onderzocht. De resultaten toonden aan dat indirect slachtofferschap in de gemeenschap verband hield met meer ervaren stress, terwijl direct slachtofferschap in de gemeenschap werd geassocieerd met meer angst, depressie, hopeloosheid en zelfmoordgedachten. Indirect politiek slachtofferschap werd geassocieerd met meer angst en hopeloosheid. Er was sprake van een hoge mate van poly-slachtofferschap in de steekproef, wat werd geassocieerd met meer angst, depressie, ervaren stress en zelfmoordgedachten.

Hoofdstuk 5 onderzocht het verband tussen blootstelling aan geweld in de belangrijkste ontwikkelingscontexten en gezondheidsrisico-gedrag in een representatieve steekproef van Zuid-Afrikaanse jongeren in de provincie West-Kaap. Tevens werd de invloed van emotieregulatie op deze relatie onderzocht. De rol van geslacht werd onderzocht om de associaties voor jongens en meisjes afzonderlijk te begrijpen. De resultaten toonden aan dat jongens meer risicogedrag rapporteerden dan meisjes. Direct slachtofferschap in de gemeenschap werd in verband gebracht met meer risicogedrag van jongens. Indirect slachtofferschap op school en direct slachtofferschap in de gemeenschap werden in verband gebracht met meer risicogedrag van meisjes. Meisjes rapporteerden een hogere emotie dysregulatie dan jongens, en voor meisjes had dit invloed op de associaties tussen risicogedrag en zowel indirect slachtofferschap thuis als direct slachtofferschap in de gemeenschap.

Na het onderzoeken van de negatieve impact van geweld op de ontwikkeling van adolescenten, werd in de volgende twee hoofdstukken een kwalitatieve benadering gebruikt

om de factoren te begrijpen die de veerkracht van Zuid-Afrikaanse jongeren in een context van blootstelling aan geweld positief kunnen beïnvloeden. Hoofdstuk 6 onderzocht de ontwikkelingsmogelijkheden in verschillende lagen van het ecologische systeem van Zuid-Afrikaans adolescenten, gericht op het identificeren van factoren die positief psychologisch en gedragsmatig functioneren kunnen bevorderen in een context van blootstelling aan geweld. Adolescenten bespraken zowel interne als externe factoren die hen hielpen om adaptief om te gaan met blootstelling aan geweld. De interne factoren omvatten persoonlijke competenties en vaardigheden, waaronder toewijding aan leren, positieve waarden, positieve identiteit, sociale competenties en emotioneel inzicht. De externe factoren waren grenzen en verwachtingen thuis, constructief gebruik van tijd en tot slot sociale steun van de externe omgeving van adolescenten, zoals leeftijdsgenoten, familie, school en gemeenschap.

Hoofdstuk 7 is een voortzetting van hoofdstuk 6, maar richtte zich op de belangrijkste personen in het leven van adolescenten, d.w.z. schoolpersoneel en ouders/verzorgers. De belanghebbenden bespraken de strategieën die zij gebruikten om positief psychologisch en gedragsmatig functioneren bij hun kinderen/leerlingen te bevorderen. Ze deelden ook de uitdagingen en barrières die het proces om de positieve ontwikkeling van deze adolescenten te bevorderen, in gevaar brachten. De bevindingen toonden aan dat volgens deze personen het stellen van grenzen en verwachtingen, sociale steun, goed onderwijs en het opbouwen van vaardigheden en constructief gebruik van tijd de adolescenten kunnen helpen om positieve ontwikkelingsresultaten te bereiken. Uitdagingen en belemmeringen waar de belanghebbenden mee werden geconfronteerd waren onder meer een disfunctioneel thuis, gebrek aan opvoedings-ondersteuningsvaardigheden, nalatigheid van leraren, ineffectieve school-ouderrelatie, stigmatisering van gewelddadige leerlingen en de sociaal-culturele norm van geweld.

Dit proefschrift sluit af met praktische implicaties van de bevindingen, en doet de volgende aanbevelingen:

- 1) Een transformatie van het Zuid-Afrikaanse onderwijssysteem is nodig om zowel de academische als de persoonlijke ontwikkeling van adolescenten te ondersteunen, aangezien geweld een realiteit is waarmee ze vaak leven.
- 2) Life Orientation lessen op school bied de mogelijkheid om in te gaan op geweld, en de risico's van slachtofferschap en geweldpleging van jongeren te verminderen.
- 3) Het bevorderen van de veiligheid in de gemeenschap en verbondenheid tussen de burens zijn nodig om jongeren te beschermen tegen geweld en om het positieve psychosociale functioneren aan te moedigen.

- 4) Gezinsverbondenheid - gericht op versterkte ondersteuning, supervisie en monitoring - is essentieel om adolescenten te beschermen tegen geweld en om een positieve ontwikkeling te verzekeren. De bredere familiekring kan betrokken worden om de gezinsondersteuning voor de adolescenten in éénoudergezinnen uit te breiden.
- 5) Er moet meer aandacht worden besteed aan het investeren in de ontwikkeling van gerichte jeugdprogramma's, aangezien deze momenteel schaars en versnipperd zijn en er onvoldoende gegevens zijn voor monitoring en evaluatie. De resultaten van dit proefschrift kunnen worden gebruikt om de ontwikkeling van educatieve- en beleidsinterventies te informeren.
- 6) Scholenkunnende belangrijkste locatie zijn voor jeugdprogramma's en vaardigheidstrainingen bieden om het zelfvertrouwen, de empathie, de sociale vaardigheden en de emotieregulatie-competenties van adolescenten te vergroten, en hen te helpen positieve interpersoonlijke relaties aan te gaan met belangrijke anderen in belangrijke ontwikkelingscontexten. Zo kunnen het risico op slachtofferschap en pleging van geweld verminderd worden, en positieve ontwikkelingsresultaten behaald worden.
- 7) Vaardigheidstraining voor ouders/verzorgers en leerkrachten is nodig zodat zij de nodige competenties verwerven om adolescenten in een gewelddadige omgeving te beschermen en te ondersteunen.